> "నువ్వింత మోసగత్తెవని అనుకోలేదు. నన్ను ప్రేమించి నట్లు నటించి చివరకు డబ్బు - పలుకుబడి వున్నవాడు దొరకగానే పెళ్లి చేసుకున్నావ్! ఛ! నీలాటి స్త్రీని, ప్రేమించడం నా దురదృష్టం!"

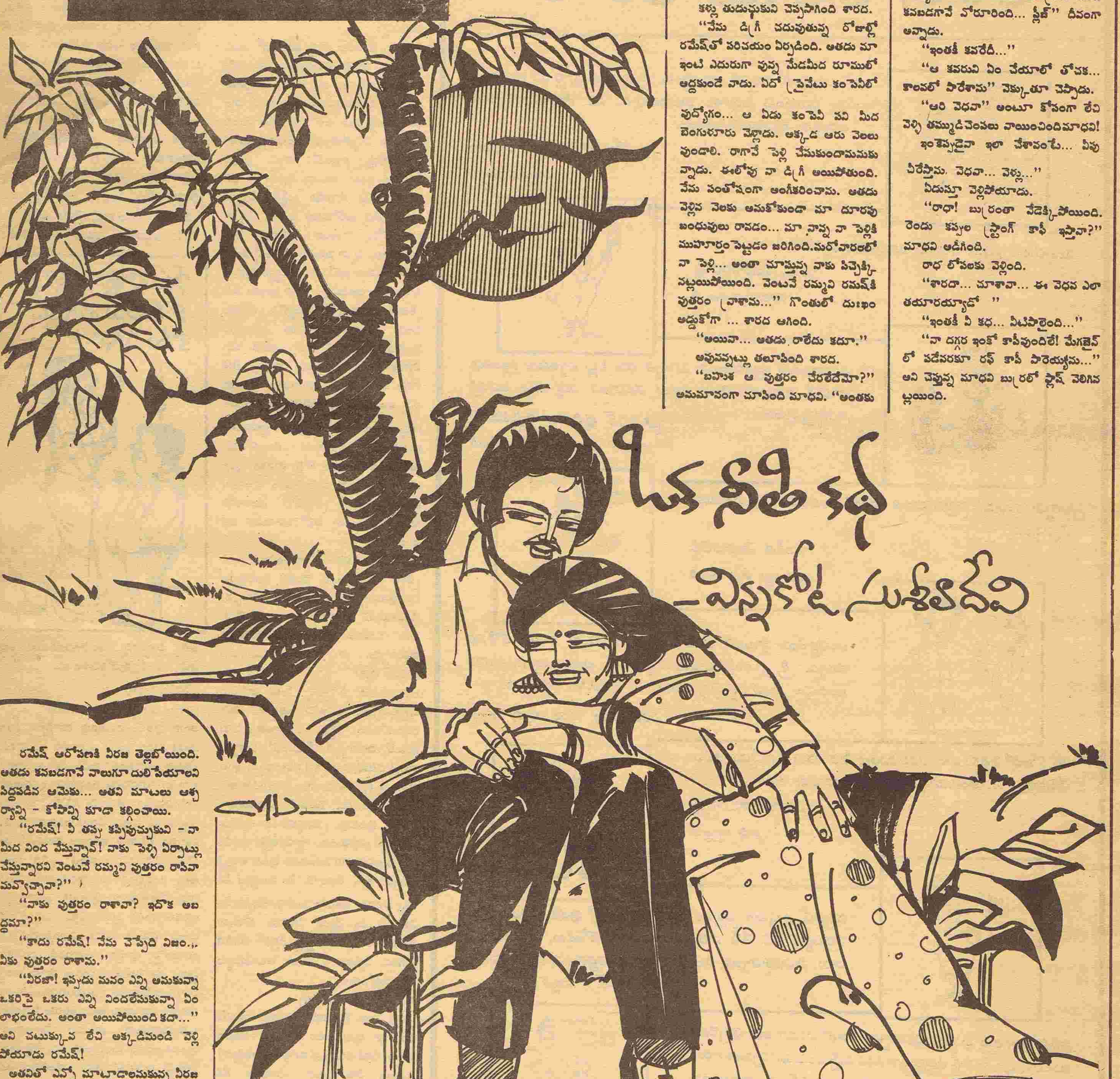

ఒక నీతి కథ

– విన్నకోట సుశీలాదేవి

రమేష్ ఆరోపణకి నీరజ తెల్లబోయింది. అతడు కనబడగానే నాలుగూ దులిపేయాలని సిద్ధపడిన ఆమెకు... అతని మాటలు ఆశ్చర్యాన్ని - కోపాన్ని కూడా కల్గించాయి.

"రమేష్! నీ తప్పు కప్పిపుచ్చుకుని - నా మీద నింద వేస్తున్నావ్! నాకు పెళ్ళి ఏర్పాట్లు చేస్తున్నారని వెంటనే రమ్మని పుత్తరం రాసినా నువ్వొచ్చావా?"

"నాకు పుత్తరం రాశావా? ఇదొక అబద్ధమా?"

"కాదు రమేష్! నేను చెప్పేది నిజం... నీకు పుత్తరం రాశాను."

"నీరజా! ఇప్పుడు మనం ఎన్ని అనుకున్నా ఒకరిపై ఒకరు ఎన్ని నిందలేసుకున్నా ఏం లాభంలేదు. అంతా అయిపోయింది కదా..." అని చటుక్కున లేచి అక్కడినుండి వెళ్లిపోయాడు రమేష్!

అతనితో ఎన్నో మాట్లాడాలనుకున్న నీరజ అతడలా వెళ్లిపోవడంతో - బిత్తరపోయి - శిలలా కూర్చుండిపోయింది.

"ఆంటీ! మా అన్నయ్య ఏడీ!" అంటూ వచ్చింది పదహారేళ్ల అమ్మాయి.

నీరజ తేరుకుని - "మీ అన్నయ్యా! ఎవరూ?" అడిగింది.

"మీతో మాట్లాడుతున్న రమేష్... మా అన్నయ్య... ఏడీ ఎటు వెళ్లాడు..."

"ఏమో తెలీదు" అంది నీరజ. ఆ అమ్మాయి పెళ్లి పందిరంతా తిరిగొచ్చింది.

"కనబడ్డారా?" నీరజ ఆత్రంగా అడిగింది.

"లేదు. మళ్లీ తిక్కవచ్చినట్లుంది. ఎక్కడికో పోయాడు. ఇక ఎన్నాళ్లకు కనబడతాడో?" నిట్టూర్చిందా అమ్మాయి.

"అదేమిటి? అలా అంటున్నావ్" తెల్లబోయింది నీరజ.

"అవునాంటీ! మా అన్నయ్య ఈ మధ్య మరీ బికారిలా తయారయ్యాడు! ఎవరినో ప్రేమించాడట. ఆ అమ్మాయి అన్నయ్యని మోసం చేసి వేరే పెళ్లి చేసుకుంది! ఇక అన్నయ్య ఆ అమ్మాయినే తలుచుకుంటూ యోగి నేనునగా మారాడు." అందా పిల్ల.

నీరజ ముఖం వెలవెలబోయింది.

"నిజంగానా?"

"...ఆ ... ఆ మహాతల్లి ఎవరో గాని నాక్కనబడితే షూట్ చేద్దును. ఆవిడకేం హాయిగానే వుంది. మధ్యలో మా అన్నయ్య జీవితం నాశనమైంది..."

ఆ అమ్మాయి ఏదో అంటున్నా నీరజ వినలేక అక్కడినుండి లేచి బయటికి వచ్చేసింది!

అప్పటివరకూ రమేష్ తనని మోసం చేశాడని, కసితో అతన్ని తలపుల్ని మనస్సులో నుండి చెరిపేసుకుని ప్రశాంతంగా జీవిస్తోంది నీరజ.

ఇన్నేళ్ల తర్వాత... అనుకోకుండా బంధువుల పెళ్లిలో కనబడ్డాడు. అతన్ని చూడగానే ఏవేవో తెలియని భావాలతో వుక్కిరిబిక్కిరయింది. అతన్ని కసిదీరా తిట్టి స్వాంతన పొందాలను కుంది! కానీ... అతనా అవకాశాన్ని ఇవ్వలేదు. అంతేకాదు. తనవలనే అతని జీవితం నాశనమైందనే చేదు నిజం తెలిసింది. అప్పటివరకు - వర్తమానంలో ప్రశాంతంగా జీవిస్తున్న ఆమెకు... ఆ నిజం భరించరానిదిగా తయారయింది... ఆ క్షణం నుండీ ఆమె జీవితం నరకప్రాయమనసాగింది!

** *** **

చదవడం ముగించి మాధవి సోఫాలో వెనక్కి వాలింది.

"ఊ... బాగానే రాశావ్ శారదా! నీ సహవాసంలో నువ్వు కూడా రచయిత్రివై పోయావన్నమాట. అయితే ఒక్కటే లోపం ... దీనికి చక్కని ముగింపు వుంటే కానీ మంచి కథ అనిపించుకోదోయ్!" అంటూ కాగితాలు మడిచి శారదకివ్వబోయింది.

"అరె... శారదా... ఏమిటిది? ఏడుస్తున్నావ్..." ఆమె ముఖం చూసి కంగారు పడింది మాధవి.

"మాధవీ! ఇది కథ కాదే... నా జీవితం. అనేక కథలకు మంచి ముగింపులిచ్చావ్! ఈ జీవితానికికూడా ముగింపు నువ్వే చూపాలి." ఆమె కళ్లనుండి నీళ్లుజారి చెక్కిళ్లపై పడ్డాయి.

మాధవి తెల్లబోతూ... "ఇది నీ ప్రేమ కథ" అంది.

"అవును! అన్ని ప్రేమ కథల్లానే మాదీ విషాదంగా ముగిసింది."

"ఛీ! అలా తేలిగా మాట్లాడకు! ప్రేమ కథలు విషాదంగా మారడానికి ఇదేం పాత కాలం కాదు... ఇదంతా నీ చేతకానితనానికి నిదర్శనం..." కోపంగా అంది మాధవి.

"కాదు... అంతా నా దురదృష్టం" జాలిగా అంది శారద.

శారద ముఖాన్ని చూసి కోపాన్ని తగ్గించుకుంది. ఆమెబాధ తగ్గించాలనే వుద్దేశంతో... "శారదా! అసలేం జరిగిందో వివరంగా చెప్పు... అప్పుడు తప్పెవరిదో చెప్తాను" అంది మాధవి.

కళ్లు తుడుచుకుని చెప్పసాగింది శారద.

"నేను డిగ్రీ చదువుతున్న రోజుల్లో రమేష్‌తో పరిచయం ఏర్పడింది. అతడు మా ఇంటి ఎదురుగా వున్న మేడమీద రూములో అద్దెకుండే వాడు. ఏదో ప్రైవేటు కంపెనీలో వుద్యోగం... ఆ ఏడు కంపెనీ పని మీద బెంగుళూరు వెళ్లాడు. అక్కడ ఆరు నెలలు వుండాలి. రాగానే పెళ్లి చేసుకుందామను కున్నాడు. ఈలోపు నా డిగ్రీ అయిపోతుంది. నేను సంతోషంగా అంగీకరించాను. అతడు వెళ్లిన నెలకు అనుకోకుండా మా దూరపు బంధువులు రావడం... మా నాన్న నా పెళ్లికి ముహూర్తం పెట్టడం జరిగింది. మరో వారంలో నా పెళ్లి... అంతా చూస్తున్న నాకు పిచ్చెక్కి నట్లయిపోయింది. వెంటనే రమ్మని రమేష్‌కి పుత్తరం వ్రాశాను..." గొంతులో దుఃఖం అడ్డుకోగా ... శారద ఆగింది.

"అయినా... అతడు రాలేదు కదూ."

అవునన్నట్లు తలూపింది శారద.

"బహుశ ఆ పుత్తరం చేరలేదేమో?" అనుమానంగా చూసింది మాధవి. "అంతకు ముందు పుత్తరాలన్నీ చేరాయి కదా" శారద మాటకు ఆలోచనలో పడింది మాధవి.

"మాధవీ! రమేష్ చెప్పిందంతా అబద్ధం! అతనిదంతా ఒక పెద్ద నాటకం... నన్ను పెద్ద దానిలా చిత్రించి తనవాళ్ల దగ్గర సానుభూతి పొందాలని చూస్తున్నాడు. అతని నాటకాన్నంతా కథగా రాసి మేగజైన్‌కి పంపనే. అప్పటిగ్గానీ నాకు శాంతి లేదు" కసిగా అంది శారద!

"సరేలే... నువ్వు ముందు ఆవేశం తగ్గించుకుని - శాంతపడు..." అంటూ కూల్‌డ్రింక్ కోసం చెల్లెల్ని పిలిచింది మాధవి. లోపల్నుంచి చెల్లెలు రాధతో పాటు మరో కుర్రాడు గదిలోకి వచ్చాడు. ఆ కుర్రాడికి పదేళ్లుంటాయి... మాధవి తమ్ముడు ఆ కుర్రాడు.

"అక్కా! బాబిగాడు ఏం చేశాడో చూశావా... నువ్వు స్టాంపులు అంటించి పోస్టు చెయ్యమని కవరు, డబ్బు ఇచ్చావా! స్టాంపులు అంటించకుండా ఈ వెధవ ఆ డబ్బుల్తో ఐస్‌క్రీమ్ కొనుక్కున్నాడు" అంది రాధ వాడి చెవి మెలేస్తూ!

"ఏరా... నిజమేనా?" అనడిగింది మాధవి కోపంగా!

"సారీ... అక్కా... ఇక ఎప్పుడూ చెయ్యను... ఎదురుగుండా ఐస్‌క్రీమ్ బండి కనబడగానే నోరూరింది... ప్లీజ్" దీనంగా అన్నాడు.

"ఇంతకీ కవరేదీ..."

"ఆ కవరుని ఏం చేయాలో తోచక... కాలవలో పారేశాను" వెక్కుతూ చెప్పాడు.

"ఆరి వెధవా" అంటూ కోపంగా లేచి వెళ్ళి తమ్ముడి చెంపలు వాయించింది మాధవి!

ఇంకెప్పుడైనా ఇలా చేశావంటే... నీవు చీరేస్తాను. వెధవా... వెళ్లు..."

ఏడుస్తూ వెళ్లిపోయాడు.

"రాధా! బుర్రంతా వేడెక్కిపోయింది. రెండు కప్పుల స్ట్రాంగ్ కాఫీ ఇస్తావా?" మాధవి అడిగింది.

రాధ లోపలకు వెళ్లింది.

"శారదా... చూశావా... ఈ వెధవ ఎలా తయారయ్యాడో "

"ఇంతకీ నీ కథ... ఏటిపాలైంది..."

"నా దగ్గర ఇంకో కాపీవుందిలే! మేగజైన్‌లో పడేవరకూ రఫ్ కాపీ పారెయ్యను..." అని చెప్తున్న మాధవి బుర్రలో ఫ్లాష్ వెలిగినట్లయింది.

"శారదా! నీకథకు ముగింపు తెలిసింది."

"ఏమిటది?" ఆత్రంగాఅడిగింది శారద.

"అత్యవసరమైన పనులు ఎవరికి వారే చేసుకోవాలి... ఇతరులపై ఆధారపడకూడదు. ఈ నీతి వాక్యమే నీ కథకు ముగింపు..."

శారద తెల్లబోయింది! "అంటే..."

"ఒక్కమాట అడగనా! నువ్వు రమేష్‌కి రాసిన పుత్తరాన్ని ఏ కుర్రాడికో ఇచ్చి పోస్టులో వేయమని వుంటావ్... అవునా..." మాధవి ప్రశ్నకి - శారద ముఖం వెలవెలబోయింది.

అవునన్నట్లు తలాడించింది.

"ఇంకేం వాడు స్టాంపులకోసం నువ్విచ్చిన డబ్బుని సద్వినియోగం చేసి వుంటాడు. ప్చ్. ఒక కుర్రాడి నిర్లక్ష్యానికి రెండు జీవితాలు బలయ్యాయి..." బరువుగా నిట్టూర్చింది మాధవి!